

§ 6, medens § 7 ordner Forholdet, naar en anden Ægteskabsforstander ønskes benyttet ved selve Indgaaelsen af Ægteskabet; begge Paragraffer svare til det private Lovforslag. I § 8 hjemles Fritagelse for Kundgørelse dels i livsfarlige Sygdomstilfælde, som ikke tillade Opsættelse, dels ved Bevilling fra Justitsministeren. Denne sidste træder nærmest i Stedet for de hidtil brugelige Vielsebreve („Kongebrev“) med Hensyn til en af dettes Virkninger; men man har anset det for rettest at fastslaa, at Bevilling kun kan udfærdiges, hvor dens Meddelelse maa anses for en Velfærdssag for de paagældende og rimelig Hindring har været til Stede for i Tide at foretage det fornødne; det søges herigennem betrygget, at disse Bevillinger, der i sig selv ere lidet rationelle, kun meddeles, hvor de virkelig i høj Grad paa kræves af Forholdene.

Selve Reglerne om Ægteskabs Indgaaelse findes derefter i §§ 9—11. Medens de nærmere Regler, hvorefter Ægteskabs Indgaaelse maa foregaa — Formular m. v. — naturlig overlades til Fastsættelse ved kgl. Anordning (§ 10), findes der i § 9 nærmere Forskrifter om Stedet for Ægteskabets Indgaaelse, hvorved man har tilføjet en Bestemmelse, der tager særlig Hensyn til Sygdomstilfælde hos nogen af Parterne, samt Forskrifter om Befordringsgodtgørelse og Dagpenge til Ægteskabsforstanderen i Overensstemmelse med de i saa Henseende i Lovgivningen sædvanlig fulgte Regler, naar han giver Møde uden for sit Hjem (resp. Raadhuset eller Tingstedet). I § 11 gives der derefter nærmere Forskrifter om Indførelse i Ægteskabsbogen af det indgaaede Ægteskab, hvortil slutter sig § 12 om Førelsen af et Ægteskabsregister og § 13 om Førelsen af et Duplikat af Ægteskabsbogen.

Disse Regler have fornemmelig haft for Øje, at Ægteskabets Indgaaelse er en af Livets vigtigste Handlinger med den videstrukkende Betydning, navnlig ogsaa i retlig Henseende, for Parterne selv og deres Afkom, og at der derfor bør foretages, hvad der er muligt for en betryggende Ordning med Hensyn til de Bøger, der for bestandig skulle afgive det egentlige Bevis for Ægteskabets retslydige Indgaaelse, saavel i Henseende til Paalideligheden af det tilførte som dettes Bevarelse. I førstnævnte Henseende ligger der navnlig Vægt paa, at der straks sker Tilførsel til den i saa Henseende af Overøvrigheden godkendte Ægteskabsbog, og at det tilførte oplæses og bekræftes ved samtlige vedkom-

mendes Underskrift, ligesom bekræftet Udskrift straks overleveres Parterne, — en Regel, der som nævnt i de indledende Bemærkninger ogsaa har en væsentlig Betydning i en anden Henseende. Naar hertil føjes, at der forudsættes meddelt nærmere Forskrifter af Justitsministeren med Hensyn til Ægteskabsbogens Førelse, Meddelelse af Udskrifter m. v., tør der antages at være taget saadanne betryggende Forholdsregler, over for hvilke mulige Betænkeligheder ved at overlade de her omspurgte Forretninger i betydeligt Omfang til Lægmand som et borgerligt Ombud maa vige. Medens Bestemmelserne om et Register (§ 12) tilsigter at lette Brugen af Ægteskabsbogen, sigte Bestemmelserne i § 13 væsentligst til i de Tilfælde, hvor det ikke er Øvrigheden, der tillige er Ægteskabsforstander, og hvor derfor de sædvanlige embedsmæssige Sikringer svigte, at træffe betryggende Forholdsregler over for mulig Bortkomst, Ødelæggelse eller lignende af selve Ægteskabsbogen samt til Sikring af Duplikatets Overensstemmelse med denne.

### *III. Betaling for Ægteskabsforstanderens Medvirkning til Ægteskabs Indgaaelse.*

Bestemmelserne til § 14, der til Dels ere nye, trænge næppe til nærmere Forklaring i det enkelte. Det har været Tanken helt igennem at sætte Betalingen saa lavt, at den ikke kunde være nogen virkelig Hindring for nogen i at indgaa et i øvrigt tilsigtet Ægteskab. Paa den anden Side maatte man, naar Hvervet som Ægteskabsforstander for den største Del af Landets Vedkommende gjordes til et borgerligt Ombud, anse det for nødvendigt, at der gennem selve Betalingen for Udførelsen af de ham derved paalagte, ikke ubetydelige Pligter dog i nogen Grad ydedes ham et Vederlag. Hertil sigter Bestemmelsen om, at uden for Kjøbenhavn Halvdelen af Afgifterne tilfalde Ægteskabsforstanderen. For saa vidt det imidlertid er selve Øvrighedspersonen, der som saadan tillige er Ægteskabsforstander, vil den ham tilfaldende Andel være at henregne til det paagældende Embedes Hjemmeindtægt og saaledes efter de nærmere Regler for Beregningen af denne fremtidig blive at fradrage i den Embedet tillagte Lønning af Statskassen, som ad denne Vej med Tiden vil faa rundelig Dækning for sine Udgifter ved Løven. Man har derhos ment paa lignende Maade at maatte tillægge Føreren af Duplikatet af Ægteskabsbogen et Veder-